

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

28. An quando in Parlamento à maiori parte certo scitur concludendum pro
re aliqua iniusta, & iniquo donativo, possit aliquis pro illa die domi manere
sine periculo peccati mortalis, & onere ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Parlamentis, Examinatoribus Synodalibus, & pro omnibus aliis suffragium ferentibus in electionibus, & in aliis quam plurimis casibus saepius occurrentibus in praxi. Ex part. 1. tractat. 4. & Misc. 4. Resolut. 5.

Sup. conten-
to in hac
Ref. lege su-
pra doctrina
Ref. 14. 25. &
& signan-
ter in tom 6.
tr. 1. Ref. 136.
& pro aliis
quae occur-
rent solent
& possunt in
hoc casu, vi-
de alias Ref.
eius secunde
annot. quae
est prima ad
textum.

§. 1. **I**N affirmatiuam sententiam inclinat Thomas Hurtadus tit. 2. tract. 12. cap. 1. §. 3. nu. 1418. ubi sic ait. Sed alicui posset videri non improbabile, quod si quis scit, quod omnes electores alicuius gremij, seu partialitatis, quorum est maior pars sufficiens ad electionem Canonicam faciendam, sunt determinati ad eligendum indignum; possum ad euitandum notabile damnum, aut perfectionem iniustam concurrere meo suffragio externo non consentiendo interius in eius electionem: & hoc siue primus det suffragium, siue medius siue vltimus. Quia quantum ad hoc nihil interest. Probatur primò, quia in hoc casu quis non est causa, aut concausa electionis, indigni, sed electores, qui sunt illius partialitatis, & est maior pars, & tam constants in sua determinatione, vt moraliter sit certum executores, quod semel determinarunt. Rursus non consentit interius, immò potius dissentit electioni indigni, solumque exterius præbet suffragium ad euitandum damnum imminens, quod rationabiliter timetur; quare materialiter dumtaxat suffragatur electioni indigni. Vnde suffragatio in isto casu fit illi inuoluntaria moraliter.

2. Dixi hoc non videri alicui improbabile, siue suffragium immitam primus, medius, aut vltimus, si moraliter sim certus, quòd maior pars votorum erit pro indigno. Hoc est contra Malderum, Syluium, & alios ex citatis, quamuis enim primus dem suffragium, est materialiter, vt me defendam, & conferuem ius quod habeo ad me conferendum indemnem, non quia consentiam electioni, quae certò moraliter ab aliis est concludenda, sicut D. Thomas 2. 2. quest. 100. art. 6. ad. 5. dicit licitum esse illi, qui habet ius ad beneficium pecuniis redimere vexationem, & auferre impedimenta, secus si non habuerit ius ad beneficium; quare in hoc casu non tenetur quis primus dare suffragium ad restitutionem. Vnde in ordine ad electionem indigni non sum moralis causa efficax damni positivè moraliter ad illa conferens, cum antecederet sciam alios sine meo suffragio electionem perfecturos. Quare antecederet non influit in electionem, sed solum materialiter confero suffragium sine consensu in electionem. Hucvique Hurtadus.

Sed An, hæc omnia sint probabilia aliis iudicandum relinquo, & an possint applicari, quando in Parlamento, seu Comitii Regnorum concludendum esset aliquod donatiuum.

3. Verum idem Hurtadus superius dicta limitat in casu in quo, Consilij Regij sententiam iniustam ferunt, & postquam pro maiori parte conclusa est, vltimus qui aduenit confirmat, & approbat sententiam iam conclusam; fuit tamen mandata executioni de omnium consensu, quamuis vltimus non fuerit causa sententiae iniuste, fuit tamen causa partialis eius executionis, quae immediate affert damnum parti læsæ, & sic conuenit ad illud inferendum, si vltimum suffragium influit, vt citius sententia iniusta executioni mandetur. Et quidem ita est quando nomine omnium subscribentium sententia exequitur; nisi qui non concurrat ad sententiam protestetur se subscribere, vt mori læsifaciat, non vtrò quia ita sentiat; quod similiter dicendum est in examinato-ribus synodalibus, quando enim omnes concurrunt ad probationem dubio procul citius moue-

tur Episcopus ad conferendum beneficium, quam si non omnes concurrant. Ita ille.

RESOL. XXVIII.

An quando in Parlamento a maiori parte certo sententia concludendum pro re aliqua iniusta, & iniusto damnino, possit aliquis pro illa die damni mouere sine periculo peccati mortalis & onere restitutionis? Ex p. 1. tr. 3. Ref. 18.

§. 1. **Q**uidquid in contrarium dicendum videtur. Ex his, quae adducit Card. Palcos, de sacr. concl. consul. part. 5. quest. 8. & Molinus in summa, tom. 1. tract. 6. cap. 16. num. 118. & Ioan. de Maderiaga in lib. de Senatu, cap. 2. §. 1. affirmatiuè respondeo, ex decisione doctissimi Patris Pet. de Ledelma in summa, tom. 2. tract. 7. cap. 2. concl. 24. fol. mibi 198. col. 2. ubi loquens in casu simili, sic ait: Si la iusticia, o tributo iniusto auia de salir de re- gimiento, assi como assi, porque era la mayor parte, los que estauan determinados de votar, a aquellos que se quedaron en casa emendiendo, y sabiendo curramente esto, no estan obligados a restituicion. Las razones, porque no fueron causa de tal daño effe- ctivamente, luego no tienen obligacion de restituicion: en lo que toca a pecar mortalmente por no yr a regimiento, en tal caso me parece muy aparente, que que no es pecado mortal, supuesto que entiendo, que el tal negocio esta hecho effe ctivamente, y que el negocio no han de hazer parte para impedirlo: que si el negocio no esta hecho, si no que pueden impedir sus votos la iniusticia, tienen obligacion de yr a regimiento, y votar lo que es iusto. Ita ille. Et pro hac sententia stat etiam Ioan. Valerus in different. vlt. vsque fori, verb. suffragium, diff. 2. in fin. & Nicolaus Garfias de benef. tom. 1. par. 2. cap. 2. num. 542. ubi dicit affert: [Prædicta sententia limitatur, vt non procedat stante iusta causa, ad non assidendum capitulis: tanta enim potest causa concurrere, vt ab illis iniustissime quis exculatur etiam ordinariè. Vt si in Capitulis esset tanta peruersio, & procederet cum violentia Potentiorum, & Præsidendum, vt qui vellet satis facere sine conscientia, & illam exponere, non posset id facere sine magnis molestiis, inquietudinibus, & occasio- nibus, & periculo aliquando cadendi, aut sine magna nota singularitatis, & proteruitate; maxime ubi vota feruntur publica, quod est perniciosum, & regulariter votum illius prodesse non speratur, quia omnia fiunt vt volunt Præsidentes. Et ratio huius limitatio- nis est: nam durum esset obligare aliquem ad assidendum capitulis cum tanto incommodo, & periculo, & ad opponendum se; & faciendum resistenciam tor- renti capituli.] Hæc Garfias, ubi supra, multum conducentia ad casum nostrum. Nec aduersus nos facit Azened; in addit. ad Cur. Pis. lib. 2. c. 8. nam ille loquitur in casu, quo ille, qui se absentat à Consi- lio, cum suo voto, & autoritate poterat aliorum suf- fragia immutare: quod quidem in casu nostro non speramus. Dicendum est igitur, posse cum superdictis circumstantiis dominos, & Procuratores se absentare à Parlamento.

RESOL. XXIX.

An doctrina superioris Resolutionis sit etiam applicanda in casu; quod non sufficeret maior pars ad concludendum, sed omnes sigillatim concurrere deberent? Ex